

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Derimod er retten ikke udelukket fra at henføre det påtalte forhold under en anden strafbestemmelse end den, statsadvokaten har påstået anvendt, eller fra at afvige fra tiltalen med hensyn til de med forbrydelsen forbundne biomstændigheder (tid, sted o. desl.), alt under betingelse af, at det med sikkerhed skønnes at tiltalte, også under forudsætning af sådan afvigelse fra tiltalen, har haft fyldestgørende adgang til forsvar. Finder retten, at dette ikke er tilfældet, eller nærer den tvivl i så henseende, skal den, forinden dens afvigende bedømmelse lægges til grund for domfældelsen, give parterne lejlighed til at udtale sig og efter omstændighederne tilstå den til varetagelse af forsvaret fornødne udsættelse.

§ 909. Finder retten, at tiltalte ifølge loven ikke kan straffes for et forhold som det, i hvilket han ifølge den i spørgsmålene givne beskrivelse af gerningen og nævningernes svar på disse er erklæret skyldig, afsiger den frifindelsesdom. Finder den, at et forhold, som det, hvori tiltalte er erklæret skyldig, efter loven kun kan henføres under et mildere straffebud, end nævningernes erklæring lyder på, afsiger den dom i overensstemmelse hermed. Hører der til gerningsindholdet af den mindre forbrydelse, for hvilken der således bliver spørgsmål om at domfælde tiltalte, omstændigheder, om hvis tilstedeværelse nævningeerklæringen intet har afgjort, bliver de til afgørelse af dette punkt fornødne spørgsmål først at forelægge nævningerne.

§ 910. (Ophævet)

§ 911. I det omfang, hvori dommen er grundet på nævningernes erklæring, indskrænker domsgrundene sig til den fornødne henvisning til denne. I øvrigt skal, såfremt tiltalte frifindes, de straffen betingende omstændigheder, som antages at mangle, eller de straf udelukkende omstændigheder, som antages at foreligge, angives, og de anvendte lovbestemmelser anføres. Domfældes tiltalte, skal de strafbestemmelser anføres, som bringes i anvendelse.

Kapitel 78. (Ophævet)